
**Wystąpienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do publikacji,
nie wygłoszone
podczas 74. posiedzenia Senatu**

Wystąpienie senatora Henryka Maciołka w debacie nad punktem drugim porządku dziennego

Wzrost fali przestępczości, powodujący bezpośrednie zagrożenie naszego bezpieczeństwa, wywołuje zrozumiały społeczny niepokój. Nic dziwnego, że działalność prokuratury znalazła się w centrum zainteresowania publicznego. Od prokuratorów oczekujemy wszyscy sprawnego, kompetentnego działania.

W tej sytuacji koniecznym staje się dokonanie gruntownej reformy i prokuratury, i sądownictwa. Zmiany, które niesie omawiana dzisiaj nowelizacja ustawy o prokuraturze, nie mają charakteru trwałych, systemowych rozwiązań. Proponuje się unormowania o charakterze cząstkowym. Jednak obiektywnie trzeba stwierdzić, że proponowane rozwiązania wychodzą w jakimś stopniu naprzeciw aktualnym potrzebom i oczekiwaniom. A niewątpliwą ich zaletą jest wyraźne rozszerzenie sfery niezależności i samodzielności prokuratora, dające mu większe możliwości suwerennego określania stanowiska w zależności od rozwoju rozpatrywanej sprawy.

Z aprobatą więc należy odnieść się do tych zapisów ustawy, które zapewniają prokuratorowi podejmowanie decyzji merytorycznych w nie budzący wątpliwości samodzielny sposób.

Godnym podkreślenia jest też ustawowy obowiązek wydawania na piśmie poleceń przez przełożonego, a również zakaz wydawania poleceń dotyczących sposobu zakończenia postępowania przygotowawczego i postępowania przed sądem przez prokuratora przełożonego innego niż przełożony bezpośrednio. Stosowanie takich zasad w przeszłości uchroniłoby urząd prokuratorski przed niektórymi bulwersującymi opinię publiczną wydarzeniami, zwłaszcza że podważały wiarę w bezstronność urzędu, podrywały jego autorytet. Myślę, że z aprobatą należy się odnieść do ustawowego usankcjonowania kolegów prokuratorów wojewódzkich, które dotąd istniały tylko na zasadzie niewiele znaczącej namiaśki. Kolegia wzmocnią samodzielność organizacyjną prokuratorów wojewódzkich.

Głównym jednak zapisem omawianej nowelizacji jest powołanie nowej jednostki organizacyjnej jako części składowej Ministerstwa Sprawiedliwości – Prokuratury Krajowej. Jest to rozwiązanie budzące wiele kontrowersji. Zachodzi obawa, że jedynym efektem utworzenia Prokuratury Krajowej będzie rozbudowanie biurokracji centralnej. Wierzę jednak wnioskodawcom, że Prokuratura Krajowa jako kompetentny partner Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego, której czynności będą jasno wynikały z ustaw o tych organach, zapewni skuteczniejszą realizację zadań stojących przed prokuraturą na szczeblu centralnym.

Wysoka Izbo! Nowelizacja ustawy o prokuraturze jest wprawdzie niezbyt mocnym i zdecydowanym, ale wyraźnym i jednoznacznym krokiem w kierunku usprawnienia pracy prokuratury, a przede wszystkim poszerzenia zakresu jej samodzielności i niezależności.

To z pewnością pozwoli na umocnienie prokuratury jako organu fachowego, bezstronnego, niepolitycznego, jako mocnego elementu systemu prawnego w Polsce.

Wystąpienie senatora Henryka Maciołka w debacie nad punktem trzecim porządku dziennego

Pewne sfery naszego życia, a przede wszystkim naszych obywateli, muszą być objęte szczególną harmonizacją. Do takich sfer należy system podatkowy, który powinien być systemem czytelnym, spójnym i odpowiadać kryteriom sprawiedliwości, stabilności i pewności.

Zdając sobie sprawę z niedoskonałości naszego systemu podatkowego, z aprobatą należy przyjąć nowelizację ustaw o podatku rolnym, leśnym oraz o podatku i opłatach lokalnych. Proponowane zapisy dotyczące rodzajów i zasad wymiaru podatku czynią zmiany o charakterze systemowym, które zbliżają nas do lepszego modelu podatkowego w tej jego części, gdzie chodzi o podatek rolny, od lasów i od nieruchomości.

Ustawa tworzy prawne warunki do zapewnienia spójności systemu regulacji podatkowych. Istotne znaczenie ma tu jasno określona definicja gospodarstwa rolnego oraz nie budzące wątpliwości określenie stosunków własności czy użytkowania i wynikających z nich zobowiązań. Wyraźne wyznaczenie kto jest odpowiedzialny za realizację obowiązku podatkowego, a więc właściciel, dzierżawca czy zarządzający gruntami na szczeblu jednostek organizacyjnych Własności Rolnych Skarbu Państwa czy Lasów Państwowych, daje podstawy do rzetelnego i obiektywnego wymierzania podatków, eliminuje możliwości opodatkowania podwójnego.

Słusznym, wychodzącym naprzeciw postulatów rolników i ich organizacji, jest zapis o ustalaniu wymiaru podatku raz na cały rok. Jest to korzystne dla rolników, bo usuwa możliwość przykrego zaskoczenia wysoką drugą ratą wynikającą z dużych sezonowych wahań cen zboża. Usprawni to również wymiar i pobieranie podatków. Nie budząc wątpliwości i w sumie korzystnym z punktu widzenia interesów gmin jest zapewnienie wpływów do budżetu z podatku rolnego od gruntów położonych na jej terenie, niezależnie od miejsca zamieszkania właściciela gruntów.

Wysoka Izbo! W rolniczej polityce podatkowej przestrzeganej szczególnie wyraźnie w krajach Wspólnoty Europejskiej, występuje generalna zasada polegająca na uwzględnianiu okoliczności, które decydują o zdolności płatniczej podatnika. Dobrze się stało, że tę zasadę przyjęto przy konstrukcji omawianych uregulowań. Mam tu na uwadze również system ulg związanych z nabywaniem i utrzymaniem ziemi, z sytuacją osobistą rolnika. Pewnym problemem o wydźwięku społecznym, moralnym jest zwalnianie od podatku użytków rolnych, na których zaprzestano produkcji. Dobrze więc, że w tym wypadku określono wielkość odlogowanej ziemi do 20% użytków rolnych gospodarstwa, nie większej niż 10 hektarów i na okres nie dłuższy niż 3 lata. A zapis, że rady gmin mogą wprowadzać inne zwolnienia od podatków niż tylko te z urzędu, spowoduje, że gminy będą mogły aktywnie uczestniczyć w określeniu sytuacji swoich podatników, uwzględniając ich sytuację życiową. Będzie to miało szczególne znaczenie w wypadku kłesk żywiołowych.

Za w pełni uzasadnione uważam ustawowe rozszerzenie podatku leśnego. Wprowadzenie podatków – dobrze, że niezbyt wysokich – od lasów ochronnych, jest zgodne z zasadą wprowadzania reguł rynkowych do całej gospodarki, czyni podatek bardziej powszechnym, usuwa możliwości, często niezgodne z prawem i interesem budżetu, unikania płacenia podatków od lasów. Wydaje się, że do zaakceptowania są zapisy dotyczące podatków od nieruchomości, od środków transportu i opłat lokalnych.

Gwarantowana tu większa samodzielność samorządów lokalnych jest słuszną z uwagi na to, że znają one doskonale nie tylko swoje potrzeby, ale również i możliwości podatników. Pozwoli to na realne ustalenie rozmiarów podatku i ich sprawny pobór. Podatek od nieruchomości, zróżnicowany w zależności od wielkości gminy, może stać się czynnikiem uaktywniającym gminy słabe.

Wysoki Senacie!

Samorządy oczekują od parlamentu rozwiązań trwałych, stabilizujących ich gospodarkę finansową. Ustawa o zmianie ustaw o podatku rolnym, o lasach oraz o podatkach i opłatach lokalnych, odpowiadająca kryteriom sprawiedliwości podatkowej, pewności, umożliwiająca sprawniejszy wymiar i pobieranie podatku, wychodzi wyraźnie naprzeciw tym oczekiwaniom. Stąd moje poparcie dla ustawy.

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Rzemykowskiego

Jesteśmy świadkami, a często też uczestnikami, licznych imprez i uroczystości związanych z Międzynarodowym Dniem Dziecka. Dzieci otrzymują od dorosłych słodkości, upominki, nagrody i słowa zapewnień o pamięci o nich przez cały rok. Te deklaracje będą wkrótce weryfikowane podczas organizacji wypoczynku letniego. Wiele dzieci z miast i wsi korzystać będzie z kolonii, obozów i wycieczek, ale czy wszystkie? Obawiam się, że, niestety, nie wszystkie. Zwracam się więc do Was, koleżanki i koledzy, spróbujcie dołożyć własną cegiełkę do wakacyjnej radości wszystkich polskich dzieci. Macie duże możliwości! Jesteście znani i poważani w swoich środowiskach, utrzymujecie kontakty z dużą liczbą instytucji i firm, wasze działania spotkają się na pewno z serdecznym odzewem. Niech każdy z nas zorganizuje letni wypoczynek dla dodatkowej liczby dzieci ze swojego środowiska.

Ja tym problemem zajmuję się od szeregu lat. Założona przeze mnie i trzech pilskich posłów SLD Fundacja „Równe szanse” zorganizuje w tym roku darmowe kolonie dla 250 dzieci z najuboższych rodzin w regionie. Kierowany przez mnie zakład zabezpiecza atrakcyjne wakacje także dla 250 dzieci, a także wspomaga finansowo i usługami transportowymi wycieczki dla co najmniej 300 podopiecznych domów dziecka, ośrodków pedagogiczno-rehabilitacyjnych i grup dostosowania społecznego. Wiem, że także senator Henryk Stokłosa organizuje po raz kolejny wakacyjne turnusy w Śmiłowie. Wierzę, że w akcji „Wakacyjny uśmiech dzieci” nie zabraknie nikogo z nas.